

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. In hac vita no[n] defecturas tentationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

TRACTATUS QUARTVS.

De Tentationibus.

CAPVT I.

In hac vita non defecturas tentationes.

Hlli accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia & timore, & prepara animam tuam ad tentationem: ait sapiens S. Hieronymus in illud Ecclesiasta: *Tempus*

Absorpta est mors in victoria, ubi est mors victoria tua: ubi est mors stimulus tuus? Totum hoc verbis illis breuibus concludit Iob: *Militia est hominis vita super terram, & sicut dies mercenarii dies eius.* Vt enim mercenarii est totam diem laborare & se defatigare, & postea sequitur primum & quies; sic & nobis dies huius vitæ laboris & tentationis plenus est, & post primum & quietem adipiscemur secundum laborem impensum.

1. Ad Cor.
15. 53.

Iob. 7. 1.

belli, & tempus pacis, dicit, quamdiu in hoc mundo sumus, tempus belli esse, & postquam ad aliam transferimus vitam, tempus pacis futurum: Et factus est in pace locus eius. Vnde nostra hæc ciuitas celestis nomen accepit Ierusalem, quod est, visio pacis. Nemo ergo se nunc putet securum tempore belli, ubi certandum est, & Apostolica arma tractanda, ut victores quondam requiescamus in pace. dicit quidam S. Augustinus in illud S. Pauli: *Non enim quod volo bonum, hoc facio: dicit hic iusti hominis vitam militiam esse non triumphum, ideoque nunc bellicæ voces audiuntur, ut sunt hæc Apostoli sentientis repugnantiam & contradictionem carnis aduersus bonum, & magnam ad malum inclinationem, & desiderantis se ab illa liberari: Non enim quod volo bonum hoc facio, sed quod nolo malum. Et video aliam legem in membris meis repugnantem legi menti meæ, & captiuantem me in lege peccati quæ est in membris meis.* Vox vero triumphi post audietur, dum, teste Apostolo, hoc corpus corruptibile & mortale induerit incorruptionem & immortalitatem. Et vox triumphi, quæ tunc audiebatur, teste eodem Apostolo, erit:

Vt vero in particulari huius certaminis causa examinetur, eam in Canonica sua adfert sanctus Apostolus Iacobus: *Vnde bella & lites in vobis? nonne hinc ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris?* In nobis ipsis habemus causam & radicem, quæ est rebellio & contradictio ad omne bonum, quæ in carne nostra post peccatum mansit. Etiam carnis nostræ terra maledicta fuit, ideoque carduos germinat & spinas, quæ nos continue pungunt & vexant. Allegant ad hoc sancti similitudinem nauiculæ, quam ut dicit S. Euangelium incipiente vela dare ventis, mare turbatum est, & tempestas & undæ tantæ ortæ, ut fluctibus tegetetur, quæ illam demergere volebant. Idem est de anima nostra, quæ in hac corporis nostri nauicula perforata & hiulca nauigat, quæ & aquam admittit, & venti & undæ inordinatorum appetitum

Causa tentationum rebellio carnis, Iacob. 4. 1.

Matth. 8. 14.

tuum & motuum insurgunt, quæ illam demergere & in fundum detrudere tentant. *Corpus quod corrumpitur, aggravat animam.*

Sap. 9. 5.

Sic ut continuarum tentationum causa sit naturæ nostræ corruptela, & ille *fo-mes peccati* & prava propensio, quæ nobis post peccatum inhæsit. Mansit domi nostræ apud nos maximus hostis, qui nobis acerrimum mouet bellum. Vnde nihil habet homo, quod miretur, dum se à tentationibus molestatum sentit, est enim Adæ filius, natus & conceptus in peccato. *Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea: & non potest esse sine tentationibus & malis inclinationibus, & appetitibus, quæ continuum illi moueant bellum.*

Tentationibus subiace-mus omnes.

Psal. 50. 7.

Hieronymus. Hincque recte aduertit S. Hieronymus, in oratione quam Christus Dominus noster nos docuit, non dici, ut petamus à Deo ne tentationes habeamus, id enim fieri non potest. *Impossibile enim est humanam animam non tentari*, sed ne nos inducat in tentationem. Idque est, quod alio loco Christus suis dicebat discipulis: *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem.* Dicit S. Hieronymus: *In tentationem intrare non est tentari, sed vinci à tentatione.* S. Patriarcha Ioseph fuit ab adulterio tentatus, sed à tentatione victus non fuit. Sancta etiam Susanna eodem modo fuit tentata, sed adiuit eam Dominus, ne in tentationem intraret. Hoc ergo est, quod in oratione dominica Deum petimus, ut gratiam nobis & fortitudinem largiatur, ut non labamur, nec à tentatione vincamur. *Non tentationem penitus resutantes, sed vi-res sustinendi in tentationibus deprecantes.* Et in epistola ad Heliodorum ait: *Erras frater, erras, si putas vnquam Christianum persecutionem non pati.* Tunc maxime impugnaris, si te impugnari nescis. Tunc tibi diabolus maximum bellum mouet, quando tibi bellum non esse videtur.

Tentatio continua. Hieron.

1. Pet. 5. 8.

aliquem deuorare quærens, circumit, & tu pacem putas? Sedet in insidiis cum diuitibus, ut in occultis interficiat innocentem, oculi eius in pauperem respiciant, insidiantur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. Absconditus est, insidias struit, & tute securum credis? dolus hic latet, nam vita hæc tempus belli & certaminis est, mirari tentationes idem est, ac si miles bombardæ sonum miraretur, & ideo miliam deserere vellet, vel si quis sentiens stomachum nausea vexari, nauem exire vellet.

Dicit S. Gregorius aliquorum errorem esse, qui dum aliqua graui premuntur tentatione, credunt secum conclamatam esse, & Deum eorum esse oblitum, & sua illos gratia excidisse. Toto erras cælo, sed potius sciendum, quod habere tentationes non solum est hominibus valde consuetum, sed & spiritualibus, & qui virtuti & perfectioni student, valde proprium, ut fati expresse verbis prædictis docet Sapiens. Idemque ait S. Apostolus Paulus: *Omnes, qui pie volunt viuere in Christo Iesu, persecutionem patientur, & tentationibus exagitantur: alii vero vix norunt, quid sit persecutio, & rebellio, & bellum, quod caro mouet aduersus spiritum, sed potius delicias reputant.* Aduertit hoc recte S. Augustinus in illa S. Pauli verba: *Caro concupiscit aduersus spiritum, dum ait: In bonis concupiscit aduersus spiritum, nam in malis non habet contra quem concupiscere, ideoque hi luctam carnis non sentiunt contra spiritum, nullus enim spiritus est, qui contradicat & cum illa pugnet.* Ideoque diabolo tempus inutiliter non est traducendum in talibus opugnandis, quando quidem hi sine tentatione sequuntur propria voluntate & sine cōtradictione se reddūt. Nō venant venatores iumēta, sed ceruus & damas, qui veloci cursu se in montes proripiunt. *Qui perfecit pedes meos tanquam cernorū, & super excelsa statuens me.* Hos venatur diabolus, qui ceruorum & damarum veloci-

velocitate ad culmen perfectionis currunt, iisque laqueos & tentationes tendit, alios vero, qui vt iumenta viuunt, penes se & in potestate sua habet, nec opus vt illos venatum exeat. *Eos enim pulsare negligit, quos quieto iure possidere se sentit, dicit S. Gregorius.* Ideoque non solum non mirandum nobis, si tentationes sentiamus, sed potius illas boni signi loco habere, vt recte innuit S. Ioannes Climachus. *Nullum certius argumentum est, quod daemones victi à nobis sint, quam si nos acerrime oppugnant.* Id enim ideo fit, quod iis rebellaris, & eorum te iugo & iuri substraxeris, idcircoque te persequitur diabolus, tibi que invidet, quod si non esset, non tam te persequeretur.

CAPVT II.

Alios initio conuersionis tentari, alios post conuersionem.

S. Gregorius notat aliquos initio conuersionis hoc tentationis bellum sentire incipere, dumque se recipiunt & virtutem amplectantur. Adque id applicat Christi Seruatoris nostri exemplum, qui idem in se voluit demonstrare & exhibere, mira quadam dispensatione, non enim permisit se à Dæmonio tentare, nisi postquam baptizatus abiit in desertum, vt ieiunaret & oraret & pœnitentiæ opera faceret. Tunc dicit Euangelium diabolus accessisse vt eum tentaret. Quo (vt ait S. Gregorius) Christus Seruator noster omnes admonitos voluit, quo membra & filii eius futuri erant, dum se retrahunt & virtuti studere volunt tentationes sensuros, valde enim diabolo proprium est, tunc eos inuadere vt postquam filii Israel Aegypto exierant; statim collegit Pharaon exercitum & omnem potentiam vt illos inuaderet, & Laban videns Iacob à se recessit.

Rodriguez exercit. pars 2.

fisse, magno cum furore & populo persecutus est eum, & postquam diabolus ex Luc. II. 26. homine exierat assumpsit septem alios spiritus nequiores se, vt in illum reuenteretur, vt ille qui exercitum conscribit contra eum, qui illi rebellunt, vt illum rursus subiuguet. Idem & in vsu est diabolo, dum videt aliquem sibi refragari, & velle iugum & dominium ipsius excutere, magis sæuit & crudeliorem se monstrat, & maioribus viribus in illum ruit. Hic allegat S. Gregorius id, quod S. Marcus dicit, dum Christus Seruator noster eijceret dæmonium illud inmundum, surdum & mutum. *Et exclamans & multum discerpens eum exiit ab eo: vbi dicit Sanctus: Ecce eum non discerpserat, cum tenebat, exiens discerpserat: vt intelligamus, illud tunc maxime conari nos turbare & molestare, dum ab eo desciscimus.*

Præterea dicit S. Gregorius, Deum Incipientes cur tentari permittere & velle, vt conuersionis principio tentemur, ne quis cogitet se propterea sanctum, quod malæ vitæ valedixerit, & bonæ se dederit: huiusmodi enim cogitationes talibus surrepere solent. Etiam quod securitas negligentiae mater sit, & ne bonæ vitæ, quam adiit, securitas illum negligentiosem reddat; permittit Deus tentationes illum inuadere, vt sic certior fiat, quæ illum manent pericula, quo sic excitetur, & ad diligentiam & sollicitudinem prouocetur.

S. Ioannes Climachus ait, nouæ vitæ nouitatem solere fastidium & onus parere ei, qui malæ vitæ ante affuevit: & in ipso virtutis amplexu se prodit & sentitur contradictio & vitii pugna, quod virtuti repugnat vt quis cum demum sentit se captum, dum laqueum exire conatur. Ideoque nulli mirandum, nec animo cadendum, si initio difficultates & tentationes sentit, id enim plerumque ita accidit. Addit præterea S. Gregorius, aliquando fieri, vt ille, qui mundum & vitia dereliquit, & incipit Deo seruire, talibus vexetur tentationibus, quales nunquam

Greg. 139. mor. c. 18. Marc. 9. 25.

Incipientes cur tentari Deus permittat. Greg. 24. moral. c. 12. 13. & 14.

Climach. c. de discretione. Noua vita parit tentationes.